

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Cineres sacros ride[n]s, qui bacchanalia celebrat, cineribus plectitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Ceterum aliter Sanctorum charitas optat inimicis, aliter
 diuina iustitia reponit; cuius est iisdem quoque rebus plectere im-
 pios, quibus peccauerunt. Nam siue ad ignem spectant cineres
 ab igne facti; siue ad aërem, quem impleuerunt, Theodoricus
 familia comes in Vuieda, professione religiosus, testis est, Con-
 fluentia carnificem, officio magis, quam moribus infamem, ta-
 men Bacchi tempora satis genialiter traduxisse. Itaque feria ter-
 tia, cum non solum diem totum comestationibus compotationi-
 busque combussisset, sed noctem etiam ipsam diei iunxisset, ma-
 ne rursus sitiens socio comite in tabernam vinariam intrauit,
 ante, quam cineres sacros, de manu sacerdotis, vertice imposi-
 tos excepisset. Eo nimirum modo dicebat, carnes hesternas esse
 abluendas. Iam allatum erat vinum, iam litabatur Baccho, at-
 que elui carniū exequiæ celebrabantur, cum ecce signum datur,
 & pulsu tris Campani homines ad officium Missæ conuocantur.
 Itur undique ad templum: neque in ea ipsa taberna quisquam do-
 mi permanet, præter hos duos calicum trahones; quorum tamen
 alteri pocula non ita cordi fuerunt, vt carnifici salutaria non sug-
 gereret, quem his verbis est allocutus: *Certe modo diu nimis ex-
 pectamus, eamus ergo ad Ecclesiam, propter sacros cineres. Cui ille
 mysterium cinerum irridendo respondit: Sede, ego dabo tibi cineres, &
 tu mihi; tollensq; cineres de foco iactauit super caput eius.* Numquam
 impunè in sacris rebus luditur. In alijs peccatis læpe pœna differ-
 tur, in hoc plerumque culpam ipsam comitatur. Nam ecce vix
 cinerem manu sparserat, cum illicò irrisionis merces subsecuta,
 tantum pulueris traxit,

Quantum non Aquilo Campanis excitat agris.

Itaque nubes cinerea undique circa os, & faciem, & totum ca-
 put eius ita aërem impleuit, vt plenis follibus ei insufflari videre-
 tur. Monstro territus altissimè exclamauit. Quando autem cla-
 mando os aperuit, tantum cineris hausit, vt propemodum inter-
 clusa vocis via suffocaretur. Exciti è templo & vicinia multi pro-
 digium spectarunt, vt que miserum seruarent, in proximam insu-
 lam traxere, in qua nullus puluis, sed omnia gramine vestita erant.
 At neque ibi quies impio fuit, aere ipso in cineres mutato. Deni-
 que quocumque fugit, pœna cum secuta est; in pomerio, in sola-

Ffff 3 rio,

VIII.

Cæsarius Il-
 lustr. mirac.
 lib. 10. c. 53.

rio, in ipso Rheno, vbique cineres eum infestârunt, à turbine a-
 eti; neque antè desierunt, quàm sacrilegi ioci supplicium susti-
 nens suffocatus extingueretur. Ita in cinere peccauit, in cinere
 luit. Quòd exemplum non solum hæreticis terrori esse debet,
 quibus consuetum est, ritus sacros Ecclesiæ irridere; sed etiam
 Catholicis feridè inculcandum; quorum multi, quia Bacchanalia
 ita in seram noctem extrahunt, vt ad cineres excipiendos, die al-
 tero, præ somnolentia, surgere non queant, morem sanctissi-
 mum, antiquissimum, & miraculis confirmatum insuper habent;
 & nihili faciunt. Voluit eo ritu Ecclesiæ homines commoneface-
 re, pœnitentiæ, humilitatis, mortalitatis. Nam priscus mos est,
 vt in silicio & cinere pœnitentia agatur. Et submissi animi argu-
 mentum est, non comptum, non ornatum, sed sordidatū incedere.
 Deniq; ipsius Dei vox est, *Puluis es, & in puluere reuerteris*, qua
 voluit primum hominem docere, eum reuersurum in terram, de
 qua sumptus erat. Quòd si igitur prædictus homo, alioqui mini-
 mè malus, ob leuem iocum, adhuc hesternæ crapula stolidus tan-
 topere est punitus, videant alij, qui mera malitia, aut pertinaciâ
 in diuinos ritus sunt blasphemij, quid mereantur.

Luc. 10. 17.

Gen. 3. 19.

IX.

Sed nunc ad aquam veniamus, videamusque, an ibi quoq;
 pœna talionis reperitur? Et reperitur sanè. Maxentius Imp. ac-
 cepto nuntio, Constantini Magni copias Italiæ fines tenere, ex-
 ercitus eduxit, sed in foro Iulij crebris prælijs deiectus, coactò
 milite, cum copijs suis ad mœnia vrbs refugit, ipsq; se continuit.
 Quintus tum agebatur annus Imperij Constantini. Maxentius
 sollicitus de belli euentu magam consuluit (nihil enim vquam-
 sine mulierularum aut augurum responsis superstitiosus Impe-
 rator gesserat) maga improba prospera omnia pollicetur, si prius
 æffis infantibus placaret aduersa numina. Quod summa vanita-
 te cruentus princeps, facilè perfecit, secto infante. Iusserat au-
 tem antè, nauibus ad decipulam compositis, fluuium sterni, &
 superpositis pontibus exæquari. Cùm itaq; ei diem & horam,
 quando educendus exercitus, & manus conferendæ essent, maga
 præscripsisset, sacris suis peractis, omnia magæ consilio egit; ple-
 nusque vana spe, prior ante exercitum suum furibundus è portis
 proruit vrbs; immemor præ nimia vecordia fraudis à se fabrica-
 tæ,